

ע"פ 4292/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4292/14 - א'

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי
בחיפה (כב' השופט א' טובי) בת"פ 36344-01-13
מיום 8.5.2014

בשם המבקש: עו"ד איגור גלידר

בשם המשיבה: עו"ד דפנה פינקלשטיין

החלטה

ביום 30.9.2013 הרשיע בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' טובי) את המבקש, לפי הודאתו, בעבירה של הפרעה לשוטר ואדם העוזר לשוטר. ביום 8.5.2014 גזר עליו בית המשפט עונש של שלושה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ש"ח. ביום 18.6.2014 הגיש המבקש ערעור על גזר הדין ועל ההחלטה שלא לבטל את הרשעתו לבית משפט זה. ביום 13.11.2014 הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע תשלום הקנס. המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי תשלומה של הקנס הוא הפיך; וכי המבקש לא התייחס בנימוקי הערעור לתשלום זה.

בהסכמת הצדדים ניתנת ההחלטה דן על בסיס הכתובים. לאחר עיון, באתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. בקשה לעיכוב ביצוע של קנס דומה באופייה לבקשה לעיכוב ביצוע פסק דין כספי בהליך אזרחי. התנאים המצטברים לקבלתה של הבקשה הם כי סיכויי הערעור גבוהים, וכי מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש, במובן זה שאם לא יעוכב הביצוע, ייגרם לו נזק בלתי הפיך (ראו למשל ע"פ 4916/12 מוראידי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (30.10.2012)). בענייננו, מאזן הנוחות נוטה לעבר דחיית הבקשה, וזאת גם מבלי שאדרש לסיכויי הערעור. המבקש לא הניח תשתית עובדתית בדבר מצבו הכלכלי, המצדיקה את עיכוב ביצוע הקנס - שסכומו אינו גבוה - שהושת עליו. לעניין זה יש להביא בחשבון כי בפסיקתנו כבר הוטעם כי נקודת המוצא היא כי תשלום קנס לטובת המדינה הוא אינו בלתי הפיך וניתן להשיבו אם יתקבל הערעור (ע"פ 3071/13 מלכה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.5.2013); ע"פ 5204/13 אבוטבול נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.7.2013)). בצד האמור, פתוחה לפני המבקש הדרך לפנות למרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב(א) לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, בבקשה לפריסה של תשלום הקנס או לדחייתו. למותר לציין שאין בדברים אלה משום נקיטת עמדה לגופה של בקשה מסוג זה, ככל שזו אמנם תוגש.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ג' בכסלו התשע"ה (25.11.2014).

שׁוֹפֵט